

امام باقر (ع) به مبارزه با بدعت‌گذاران و غالیان اهتمام ویژه داشت

مسئول تحقیقات سیره امام باقر (ع) در دانشنامه اهل‌بیت (ع) گفت: امام باقر (ع) در حادثه کربلا حضور داشت اما همواره با بدعت‌گذاران و غالیان مقابله می‌کرد و وارد کردن خرافات به نام «دین» در جامعه را تهدیدی برای سلامت آن می‌دانست.

مسئول تحقیقات سیره امام باقر (ع) در دانشنامه اهل‌بیت (ع) گفت: امام باقر (ع) در حادثه کربلا حضور داشت اما همواره با بدعت‌گذاران و غالیان مقابله می‌کرد و وارد کردن خرافات به نام «دین» در جامعه را تهدیدی برای سلامت آن می‌دانست.

حجت‌الاسلام مجتبی فرجی، از پژوهشگران مؤسسه دارالحدیث در گفت‌وگو با خبرنگار آئین و اندیشه فارس با اشاره به دو گونه از روایت در مورد تاریخ ولادت امام محمد باقر (ع) گفت: بر اساس یک روایت - که البته ضعیف‌تر است - امام باقر (ع) در تاریخ سوم ماه صفر و بر اساس نقل مشهور، امام باقر (ع) در اول ماه رجب سال 57 هجری به دنیا آمده است.

* امام باقر (ع) بر ترسیم چهره جنایت‌کاران و و حفظ وحدت امت اسلامی اهتمام داشت

وی با بیان اینکه زندگی امام محمد باقر (ع) از دو منظر اجتماعی و سیاسی قابل بررسی است، گفت: امام باقر (ع) در واقعه عاشورا در حدود 4 سال سن داشت و از همین رو، محضر امام حسین (ع) را نیز درک کرده و از منظر سیاسی و اجتماعی با سست‌عنصری مردمان و جور حاکمان کاملاً آشناست.

این پژوهشگر مؤسسه دارالحدیث قم با اشاره به شیوه زندگی اجتماعی امام پنجم شیعیان گفت: امام (ع) منشور تعامل با مردم را سرلوحه زندگی خود قرار داده بود و این منشور عبارت از رسیدگی به امور محرومان، شکایا و صبور بودن و سعه صدر داشتن در برخورد با مردم، برخورد سخاوتمندانه و کریمانه با مردم، پاسخ‌گو بودن در مقابل مردم با حفظ شئون مسایل انسانی، احترام به حقوق شهروندان، گذشت و چشم‌پوشی از خطاهای مردم بود.

فرجی همچنین در مورد وجه سیاسی زندگانی امام باقر (ع) گفت: امام با 9 خلیفه جبار یعنی: یزید بن معاویه، معاویه بن یزید، مروان بن حکم، عبدالملک مروان، ولید بن عبدالملک، سلیمان بن عبدالملک، عمر بن عبدالعزیز، یزید بن عبدالملک و هشام بن عبدالملک معاصر بود و از همین رو، دوران جوانی آن حضرت با دوران سیاه ستمکاران و تشکیلات اموی همزمان شده بود. وی ادامه داد: امام باقر (ع) در مسئله سیاسی بعد از ترسیم چهره جنایت‌کاران، بر حفظ وحدت امت اسلامی اهتمام داشت و در نهایت در روایات و گوشزدها به افراد، نزدیک شدن به حکام را رد و به گرد آمدن حول محور امامت و ولایت توصیه می‌کرد.

* بسیاری از بزرگان مکاتب اسلامی از محضر علمی امام باقر (ع) بهره برده‌اند

حجت‌الاسلام فرجی در ادامه این گفت‌وگو به بررسی شخصیت علمی امام محمد باقر (ع) پرداخت و گفت: می‌توان مهم‌ترین ویژگی امام باقر (ع) را علم و دانش فراوان آن حضرت معرفی کرد و اعطای لقب «باقرالعلوم» (شکافنده علوم) به ایشان، نشان از جایگاه علمی و فقهی رفیع آن حضرت دارد.

این سیره‌پژوه معاصر با تأکید بر اینکه امام باقر (ع) سرآمد همه علما، فقها و اندیشمندان عصر خود محسوب می‌شود، افزود: آثار علمی فراوان و تربیت شاگردان بسیار، از دیگر ویژگی‌های بارز حیات علمی امام باقر (ع) است.

مسئول تحقیقات سیره امام باقر (ع) در دانشنامه اهل‌بیت (ع) جایگاه علمی امام باقر (ع) را در دو وجه «آثار» و «شاگردان» قابل پیگیری دانست و گفت: تعدد تربیت‌افتگان در مکتب امام باقر (ع) چشم‌گیر استف به طوری که برخی بزرگان مکاتب اسلامی مانند «ابوحنیفه»، «مالک بن انس»، «شافعی»، «قتاده» و «ذهبی» نیز - به صورت مستقیم یا غیر مستقیم - از محضر ایشان بهره برده‌اند.

این پژوهشگر مؤسسه دارالحدیث قم در مورد تعداد شاگردان تربیت‌یافته در مکتب امام باقر (ع) گفت: شیخ طوسی در کتاب رجال خویش تعداد شاگردان امام باقر (ع) را تا 462 نفر برمی‌شمارد.

وی با اشاره به برخی از شاگردان شیعی آن امام فرزانه گفت: «محمد بن مسلم» با 30 هزار حدیث و «جابر بن جعفی» با 70 هزار حدیث از شاگردان مطرح امام باقر (ع) هستند. «زرارة بن اعین»، «ابوبصیر اسدی» و «قضیل بن یسار» نیز از شهرت بالایی برخوردارند. بنا به گفته امام صادق (ع) «زراره» محدثی که مانع از بین رفتن احادیث امام باقر (ع) شده است.

حجت‌الاسلام فرجی در پایان این گفت‌وگو با اشاره به تأسیس پایگاه فکری و علمی از سوی امام باقر (ع) خاطر نشان کرد: یکی از اهداف امام از تأسیس پایگاه علمی و برگزاری کلاس‌های فقهی، «مقابله با افکار انحرافی خوارج» بود. امام همواره با افکار جبریه، قدریه و غالیان مقابله می‌کرد و وارد کردن خرافات به نام دین در جامعه را تهدیدی برای سلامت روانی مردم و جامعه قلمداد می‌کرد.

